

De Seül a Peralada en cerca d'una oportunitat

Hwang Seomgyu, de 21 anys, va arribar a Espanya amb 18 i abans d'aterrar a l'Empordà havia estat a la Fundació Marcet i a l'Extremadura

Hwang Seomgyu condueix la pilota en un partit disputat a Peralada aquest curs

El coreà Hwang Seomgyu, autor del gol de la victòria diumenge amb el Santfeliuenc està cada dia més adaptat a Peralada i a l'Alt Empordà. Hi va arribar l'estiu passat després d'haver estat tres temporades a l'Extremadura.

No ha de ser fàcil deixar-ho tot, la família, els amics, els estudis, per anar-te'n a l'altra punta del món, a 9.500 quilòmetres de casa, en cerca d'una oportunitat per triomfar en el futbol. Això és el que va fer Hwang Seomgyu, migcampista del Peralada

[<https://www.diaridegirona.cat/esports/2020/09/23/peralada-reforca-mig-del-camp/1064063.html>] de 21 anys, autor diumenge del gol de la victòria contra el Santfeliuenc, i no se'n penedeix. Ans el contrari, amb un somriure assegura que ha gaudit des del primer cop que va posar el peu a Espanya, fa tres anys, tot sol, sense parlar cap més idioma que el coreà, ni tenir clar quin seria el seu destí. «Jo jugava a Seül, a una hora i mitja de la meua ciutat, Daejeon, amb el Yeouido High School, i a més tenia un entrenador personal. Ell va ser qui em va dir que coneixia un agent que ja havia dut d'altres jugadors de Corea a Espanya, i ho vaig provar. A casa el meu pare em va dir que ho agafés, ell volia el millor per a mi i que pogués progressar», confessava ahir, feliç perquè s'ha anat guanyant la confiança del tècnic Albert Carbó i diumenge va tornar a ser decisiu amb el gol del triomf.

Així va ser com va aterrar a Barcelona fa tres anys. El va anar a buscar el seu representant i va estar a prova amb la Fundació Marcet, on va rebre una beca. Quatre mesos i marxava a Almendralejo per fer una prova de tres o quatre dies amb l'Extremadura. Hi va anar amb una motxilla, sense tenir clar si se'l quedarien. I hi va estar tres temporades, primer al juvenil i més tard dos anys amb el filial, a Tercera, amb qui va jugar un play-off d'ascens a Segona B, amb notable protagonisme. Amb el primer equip a Segona A i Rodri a la banqueta d'aquest «veia que tenia la seva confiança», però al final el van destituir i l'estiu passat va optar per canviar d'aires, en busca d'una nova oportunitat per progressar «i seguir fent passos cap a l'elit, que és on m'agradaria arribar».

El va seduir la trucada del tècnic Albert Carbó. I no va dubtar a venir cap a l'Alt Empordà. Es defineix com un migcampista «més tècnic que físic» i per això agraeix que «tenim un bon camp, de gespa natural, que m'ajuda a fer el meu joc». A Corea també havia jugat d'extrem. Li agrada projectar-se en atac i sempre sol fer gols. Aquest curs es va estrenar en el penúltim partit a casa, contra l'Igualada, i va repetir diumenge davant del Santfeliuenc. Li va costar tenir minuts, però cada cop ha anat assumint més protagonisme, fins a tenir un paper destacat en la fase de descens que els xampanyers han encarrilat. «La permanència està encarada», admet.

A Peralada comparteix pis amb Papa Dioukou, Muritala, Buba Jalow i Salim Diaby. Hi està a gust, tot i que «com que no tinc cotxe, estic a vegades una mica avorrit sense poder anar gaire enlloc». D'aquesta temporada n'està content perquè segons ell «he progressat, aquí hi ha més nivell que a la Tercera Divisió d'Extremadura, volem jugar amb la pilota, tenim un bon camp, i sortim a dominar els partits. Aquest és el futbol que m'agrada».

No es vol marcar objectius a llarg termini. Primer confirmar la salvació del Peralada. Després ja pensarà en el curs vinent. La idea és seguir progressant tot i que també a l'horitzó hi té fer el servei militar de 20 mesos a Corea, del qual quedaria exempt si arribés a l'elit. Si no, el pot anar ajornant fins als 26 o 27 anys.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/05/04/seul-peralada-cerca-daposuna-oportunitat/1103439.html?utm_source=rss